

1

KAOS PÅ KLIPPEN

Kerberos' næsebor vibrerede, mens øjnene rullede rundt i hans mange hoveder. Øjnene landede parvis på de mytiske helte, og han snerrede og blottede de sylspidse tænder, der sad på rad og række i hver mund.

”Han, øh ... han kigger på os,” sagde Jimmy.

”Tak for oplysningen, hr. Lyon,” mumlede Stanley.

Bag Kerberos var Samleren blevet utålmodig. ”Hvad venter du på?” brølede han. ”Puds dem!”

Kerberos adlød straks sin herre.

Kelly havde lige set, hvordan bæstet så let som ingenting havde fejet Minh af vejen, så hun vidste, at de ikke kunne klare ham med rå muskelstyrke alene. Hun måtte være hurtig og snu.

”Søg dækning,” sagde hun til Stanley og satte så i løb mod det angribende uhyre.

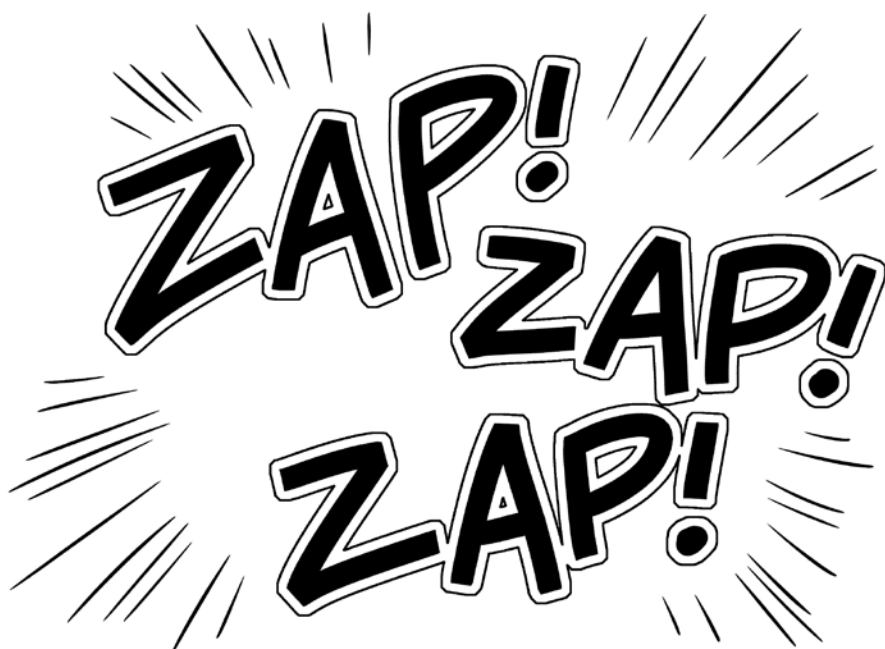
Kerberos løftede en enorm pote med strittende kløer og var klar til at slå hende ud, men hun kastede sig ned på jorden og kurede hen mod ham.

Idet Kelly sparkede benene væk under Kerberos, slog stanken af dyresved imod hende, så det vendte sig i hende.

Kerberos sank ned på knæ med et forbavset hyl. Han kom på benene igen og gloede på Kelly med blodskudte øjne. Hendes angreb gjorde ham kun endnu mere arrig.

Imens stormede Stanley hen mod træerne i en regn af strømpile fra Aiken.

Stanley nåede om bag en træstamme med en byge af strømpile lige i hælene. Han trak sin bue og overvejede et kort øjeblik, om den overhovedet kunne måle sig med fjendens teknologi og magi.

”Kom så, Stanley,” mumlede han til sig selv. ”Du vandt bueskydningsmesterskabet på universitetet, det er vel også noget.”

Han stak buen frem bag træet og sigtede. Det nærmeste mål var hans ærkefjende Crickshaw, hvilket ikke ligefrem generede Stanley.

Kelly stormede rundt og rundt om tårnhøje Kerberos. Hun var hurtigere og mere adræt end uhyret, og det havde hun tænkt sig at bruge til sin fordel.

Hun dukkede sig og undveg ham, idet hun hele tiden forsøgte at være bag ham, mens han snurrede rundt og langede ud efter hende. Hun slog ham, hver gang hun fik chancen, men hver gang lød der blot et lille **dunk**, fordi hun ramte en muskel. Slagene gjorde absolut ingen skade på Kerberos, tværtimod blev han bare mere hidsig!

HAPSI HAPSI

Alle tre hoveder snappede ud efter hende. Kraftige kæber klappede sammen om flyvske hårstrå, som han rev ud af Kellys hoved. Et vildt slag med poten ramte hende på hoften, så hun fløj gennem luften og landede hårdt på jorden.

Kelly så fortumlet op på Kerberos, der tårnede sig op over hende.

En sten ramte ham i en af nakkerne. Hovedet blev kastet frem, og tungen hang ud af munden. De to andre hoveder drejede sig for at se, hvor angrebet kom fra.

”Kom her, vovse!” råbte Jimmy og samlede endnu en sten op. ”Skal vi spille bold?”

Kerberos knurrede og rettede sin vrede mod den nye fjende.

”Er du en god vovse?” sagde Jimmy. ”Hent den!”

Han slyngede endnu en sten af sted, og Kerberos slog til den, så den knustes. Uhyret stavrede hen mod Jimmy.

Kelly sukke-
de lettet – men
i det samme
kom en træ-
stamme flyven-
de mod hende!

Hun rullede til side og undgik kun med nød og næppe træstammen, der borede sig ned i jorden. Kelly så sig omkring og fik øje på William James, der stod på sikker afstand og grinede ad hende. Han gjorde en håndbevægelse mod skovbrynet, og flere træer gav sig til at dirre og fløj op af jorden, der stod i kaskader fra deres rødder.

Kerberos stormede hen mod Jimmy med blikket stift rettet mod stenene i hans hånd.

”Hvad er der galt?” råbte Jimmy. ”Er du bange?” Han sendte stenene gennem luften en for en.

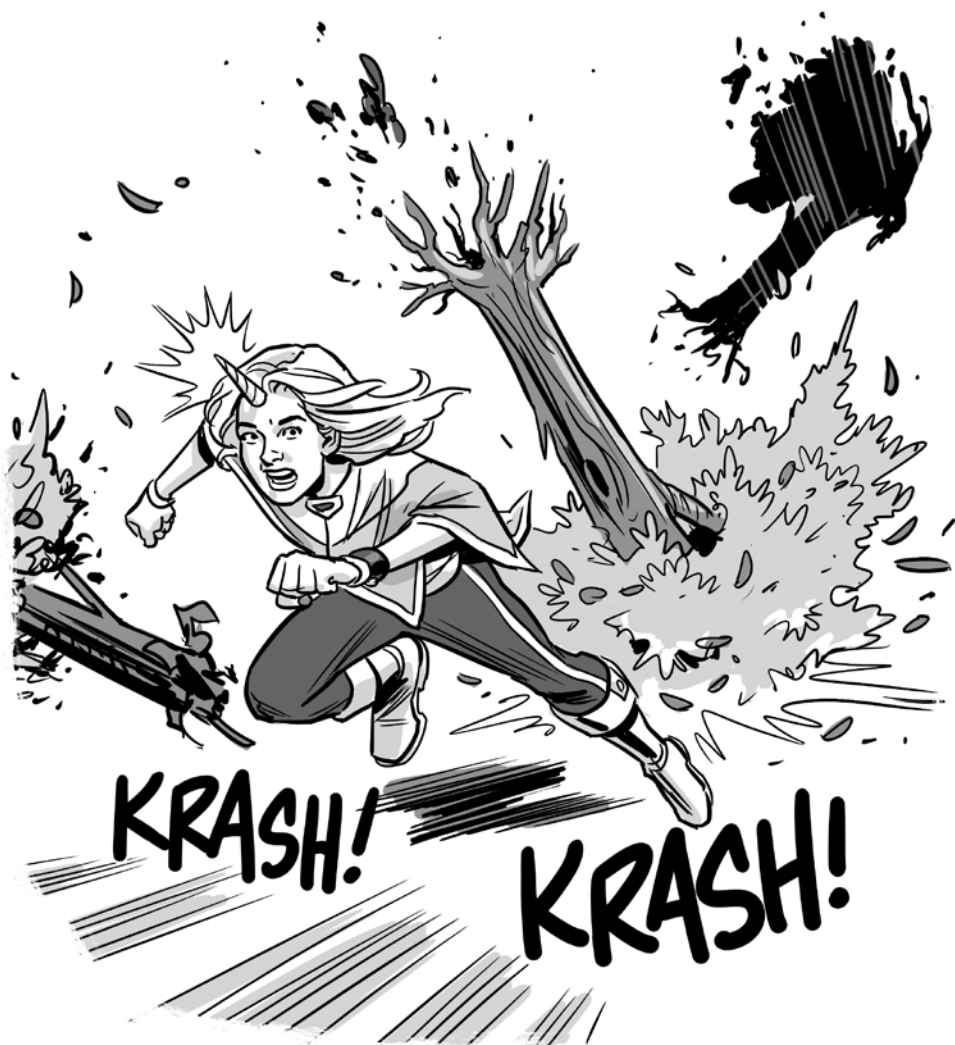
Kerberos parerede en af dem med poten, mens en anden ramte ham på knæet. Jimmy så sig omkring efter mere ammunition og gik så baglæns hen mod klippekanten. Han var løbet tør for sten.

Kerberos snurrede og gik til angreb.

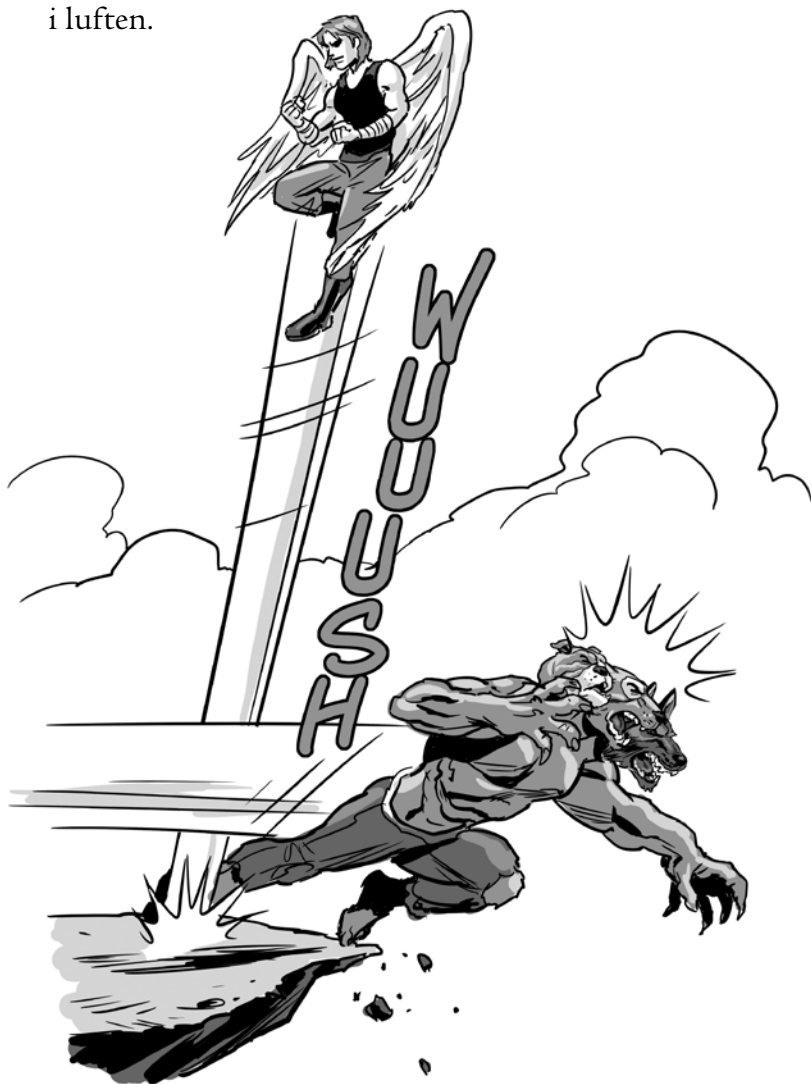
Kelly stormede fremad, for hun var ret sikker på, at hun vidste, hvad Jimmy havde planlagt. Hun forsøgte at trænge ind i Kerberos' sind og mærkede hans hvidglødende raseri. Hun prøvede at fokusere raseriet, så det eneste, han koncentrerede sig om, var Jimmy.

Det var svært at holde fokus, mens træstammerne bragede ned rundt om hende.

Kerberos smækkede kæberne sammen, og Jimmy spærrede øjnene op. Kelly bad til, at hun ikke havde misforstået hans plan! Men netop som Kerberos var inden for rækkevidde af ham, bøjede Jimmy i knæene og sprang direkte op i luften.

Kerberos kastede sig frem mod Jimmy med strittende kløer og styrtede ud over klippekanten!

William brølede af arrigskab. ”Dumme køter!”

Kelly standsede op, og Jimmy landede på jorden igen. ”Godt gået,” sagde hun.

”Tak,” sagde Jimmy. ”Jeg vidste ikke helt, om det ville ...”

KLONKI KLONKI KLONKI

Kerberos havde boret kløerne i jerntrappen, der gik op langs klippesiden, og kravlede nu opad.

”Vi kan ikke klare dem alle sammen,” sagde Jimmy. ”Minotauren er sat ud af spillet, vi må væk herfra.”

”Ja,” sagde Kelly. I en afkrog af sit sind kunne hun fornemme, at Minh var ved at vågne. ”Hjælp Stanley, så henter jeg Minh og møder jer inde i skoven.”

Jimmy nikkede, og de stormede i hver sin retning.

Kelly sprang over et flyvende træ, mens strømpile regnede ned omkring hende. Hun landede ved siden af Minh og lagde hånden på den store skramme efter Kerberos' slag. Energien strømmede fra hendes fingerspidser – havde hun tid nok til at helbrede ham?

Minh slog øjnene op. "Hvad foregår der?"

"Vi må væk herfra!" sagde hun. "Nu!"

Han blinkede, nikkede og kæmpede sig på benene. Så satte de i løb gennem skoven.

Bag dem hørte de lyden af træer, der splintredes, og Kerberos' blodtørstige hyl.

AAA UUUUUUU ...